

[Krag.]

da enten svækker det konservative Folkeparti den, jævnfør „Uanset“, eller sprænger den, jævnfør 21. Marts 1929.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Krag mener f. Eks. ikke, at et Samarbejde mellem det ærede Medlems Parti, den daværende Regering, Radikale og Socialdemokrater om at indføre Grundskyld som Skat til Staten er noget, som svækker et Samarbejde til anden Side. Det viser, atter den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde gældende, at der skal gælde een Ret for det ærede Medlems Parti, en anden Ret for os. Jeg kan lige saa godt med det samme sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at saaledes vil Forholdet ikke komme til at forme sig. I øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det er jo dog egentlig en underlig Stilling, baade refererende til den Kærlighed, som det ærede Medlem har til Sandheden, og til den Kærlighed, han har til Pædagogikken, at han kan lade risikere, at jeg skulde offentliggøre mine Erindringer om 1922 — og dette vilde pine det ærede Medlem og efter hans Mening en stor Offentlighed —, men *han* vil ikke offentliggøre sine Erindringer og delagtiggøre Offentligheden i den Glæde, som den maatte have af dem.

Endelig understreger jeg, at det ærede Medlem i sin første Tale klart og tydeligt gav Udtryk for, at man maatte have en saadan Valglov, at det var Vælgerflertallet, der havde Flertal i dette høje Ting. Denne Udtalelse understreger jeg; saa vil man jo altid kunne se, om det kan opfyldes med de Ønsker, der næres i Venstre om en Ændring af Valgloven. Det ærede Medlem ved jo, at hvis Vælgerflertallet ogsaa skal være Flertal herinde, og Sikkerhed skabes derfor, kan disse Ønsker ikke opfyldes.

Hans Thyge Jacobsen: Efter denne sidste Prøve paa, hvad man i visse Venstrekredse plejer at kalde for Studenterforeringspolitik, denne i sig selv fortrinlige Prøve, som det ærede Medlem Hr. Krag nu har aflagt, er det med en større Ro i Sindet overfor de samme Venstrekredse, jeg umiddelbart derefter tager Ordet. Det mest bemærkelsesværdige i det ærede Medlem Hr. Krag's sidste Tale var efter min Op-

fattelse dette, at han i Realiteten ganske lod sine Angreb paa den højtærede Socialminister fra forleden Dag falde.

Jeg kom for nogle Dage siden, i et Replikskifte med det ærede Medlem Hr. Jønson, for Skade at give nogle Oplysninger vedrørende Arbejderlønninger, som ikke var nøjagtige. Jeg haaber, at man vil tilgive mig dette; det er ikke let i en kort Bemærkning, og naar man ikke har Materialet forhaanden, at huske de nøjagtige Tal. Jeg erkender, at mine Tal fra forleden ikke var nøjagtige, og jeg takker den højtærede Socialminister, fordi han i Aftes gjorde Rede for det virkelige Forhold. Men jeg vil hertil gerne føje, at det forekommer mig naturligt, at vi saa faar Forholdet helt ud belyst. Den højtærede Socialminister sluttede i Aftes sin Redegørelse med følgende Bemærkning: Resultatet kommer altsaa til at ligge temmelig fjernt fra det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens oprindelige Udtalelser. Det forekommer mig rigtigst, at vi saa faar det egentlig rigtige Tal frem, og jeg maa derfor have Lov at dvæle endnu et Øjeblik ved denne Sag.

Den Fejl, jeg gjorde mig skyldig i forleden, bestod deri, at jeg kaldte den Indtægt, de københavnske faglærte Arbejdere vilde have ved fuld Beskæftigelse, for deres faktiske Indtægt. Det er klart, at naar man vil naa til den faktiske Indtægts Størrelse, saa maa man fra det Tal, jeg nævnte — 4 152 Kr. viser det sig at være —, trække et Beløb, som svarer til den Arbejdsledighed, de forskellige Arbejdere har været ude for.

Jeg blev nu altsaa i det Udvalg, jeg hentydede til, oplyst om, at i Juli Kvartal 1929 var Aarslønnen for en fuldt beskæftiget faglært Arbejder i København i Gennemsnit 4 152 Kr., og for den samme Art af Arbejdere i Provinsen var Gennemsnitslønnen 3 360 Kr. For ufaglærte Arbejdere i København var Gennemsnitstallet 3 336 og for de tilsvarende i Provinsen 2 856.

Naar vi nu fra disse Tal trækker det Beløb, som Arbejdsledigheden formindsker Arbejdernes stipulerede Indtægt med, naar vi til følgende Resultater: Arbejdsledigheden kan jo nøje udregnes. Af Arbejdsdirektørens Beretning for 1927—28, Side 40, kan man se, at samtlige Fag her i Landet i de 20 Aar 1908—28 har haft en gennemsnitlig Ledighed pr. Medlem af 36 Dage. Dette betyder, at samtlige Arbejdere, taget under eet, i Gennemsnit maa regne med, at deres Aarsindtægt ved fuld Beskæftigelse reduceres med 12 pCt.